COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 31.8.2009
COM(2009) 441 final

2009/0121 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Acordului de aderare a Comunității Europene la Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) din 9 mai 1980, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la Vilnius din 3 iunie 1999
(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Prin prezenta comunicare, Comisia înaintează Consiliului o propunere revizuită de decizie prin care Comunitatea este autorizată să încheie un acord care definește condițiile de aderare la Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) din 9 mai 1980, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la Vilnius din 3 iunie 1999.

2. Aderarea Comunității este permisă în temeiul articolului 38 din COTIF, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la Vilnius, care prevede aderarea organizațiilor regionale de integrare economică.

3. La 28 martie 2003, Consiliul a autorizat Comisia să înceapă negocieri cu părțile contractante la COTIF în vederea ajungerii la un acord privind aderarea Comunității la convenția respectivă. Decizia Consiliului cuprindea directive de negociere și instrucțiuni privind aderarea Comunității la COTIF.

4. Cu toate că, în 2003[1], Comisia a elaborat o propunere de decizie a Consiliului pentru acceptarea condițiilor acordului dintre Comunitate și Organizația Interguvernamentală pentru Transporturile Internaționale Feroviare (OTIF), aderarea Comunității la COTIF nu a putut avea loc până la intrarea în vigoare a Protocolului de la Vilnius, care a depins de ratificarea acestuia de către un număr de state membre ale OTIF. COTIF, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la Vilnius, a intrat în vigoare în iulie 2006.

5. Propunerea Comisiei din 2003 privind aderarea Comunității Europene la COTIF a fost transmisă Consiliului și Parlamentului European la 17 noiembrie 2003. La 10 martie 2004, propunerea a primit avizul favorabil al Parlamentului European, care a aprobat-o fără amendamente după prima lectură. Cu toate acestea, s-a resimțit nevoia primirii de către Comunitate a unor clarificări și garanții din partea OTIF cu privire la o anumită chestiune. Apărea din ce în ce mai limpede că articolul 3 alineatul (2) din COTIF nu garanta, așa cum ar fi trebuit, concordanța între regimul juridic al Comunității și cel al OTIF. Analiza juridică a COTIF și a apendicelor la aceasta a confirmat că existau o serie de divergențe între *acquis*-ul comunitar și COTIF, privind atât normele de competență în cadrul COTIF (articolele 12 și 28), cât și la normele prevăzute în anumite apendice (E, F și G).

6. Statele membre erau bine informate cu privire la această incompatibilitate și, în baza unei sugestii oficiale din partea Comisiei, în temeiul articolului 42 din COTIF, au făcut declarații împotriva apendicelor la COTIF menționate anterior. Prin aceste declarații, prevederile din apendicele în cauză nu se mai aplică țărilor respective. Acest demers a eliminat posibilitatea de conflict dintre legislația comunitară în aspectele vizate de apendicele respective, însă a avut în mod automat și efectul de a face inaplicabile norme care nu erau în contradicție cu dreptul comunitar.

7. În scopul protejării regimului său juridic, Comunitatea Europeană a propus adăugarea la acord a unei prevederi corespunzătoare (așa-numita „clauză de

[1] COM (2003) 696, 17 noiembrie 2003.

deconectare") astfel încât să se evite orice incompatibilitate între COTIF şi *acquis*-ul comunitar existent şi în evoluţie.

8. La 19 aprilie 2007, Grupul interservicii al Comisiei cu privire la competenţele externe ale Comunităţii a examinat aspectele generale legate de aderarea Comunităţii. Potrivit concluziilor grupului, calea cea mai potrivită de urmat este următoarea:

   – Comisia ar trebui să convină cu OTIF cu privire la includerea unei clauze standard de deconectare în acordul de aderare a Comunităţii la COTIF.

   – Statele membre ar trebui să îşi menţină declaraţiile împotriva apendicelor la COTIF (E, F şi G). Statele membre care au ratificat Protocolul de la Vilnius din 1999, dar nu au făcut încă o declaraţie împotriva apendicelor respective ar trebui obligate să facă acest lucru.

   – La momentul aderării la COTIF, Comunitatea ar trebui să facă o declaraţie împotriva apendicelor la COTIF (E, F şi G).

   – Retragerea declaraţiilor menţionate anterior (ale statelor membre şi a Comunităţii) ar trebui să se facă atunci când se elimină incompatibilităţile juridice dintre cele două sisteme juridice.

9. Această abordare a fost dezbătută în Consiliu în cursul anului 2007, ceea ce a permis redeschiderea negocierilor cu OTIF, în special cu privire la chestiunea introducerii unei clauzei corespunzătoare de deconectare. În acelaşi timp, s-a început să se lucreze la rezolvarea chestiunilor de incompatibilitate dintre sistemul juridic al CE şi cel al OTIF. Aceste lucrări au fost finalizate în 2008.

10. Sesiunile de negocieri dintre Comisie şi OTIF din mai şi iunie 2009 au condus la elaborarea proiectului comun de acord anexat. În prezent, COTIF este în vigoare, iar Comunitatea poate adera la această convenţie. Aspectele legate de compatibilitatea dintre dreptul comunitar şi COTIF au fost soluţionate în principiu, modificările necesare la COTIF fiind prezentate şi adoptate de Comitetul OTIF responsabil la 23, 24 şi 25 iunie 2009. Modificările respective intră în vigoare la 12 luni de la notificarea în acest sens a statelor membre de către OTIF.

11. Astfel, acordul anexat a fost elaborat luându-se în considerare toate aceste aspecte, reprezintă îndeplinirea obligaţiilor stabilite prin mandatul Consiliului şi deschide Comunităţii Europene perspectiva a de a-şi urmări obiectivul de extindere a ariei europene a căilor ferate şi de a crea mai multe oportunităţi de dezvoltare a pieţei transporturilor feroviare.

12. Având în vedere aspectele menţionate anterior şi în conformitate cu procedurile în vigoare, Comisia:

   – îşi retrage propunerea de Decizie privind autorizarea Comunităţii în vederea încheierii unui acord care defineşte condiţiile aderării Comunităţii la Convenţia privind transporturile internaţionale feroviare (COTIF), adoptată în 2003 [COM(2003)696 final din 17 noiembrie 2003];

   – propune Consiliului să adopte decizia anexată;

– adresează Consiliului prezenta comunicare.

2009/0121 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Acordului de aderare a Comunității Europene la Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) din 9 mai 1980, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la Vilnius din 3 iunie 1999
(Text cu relevanță pentru SEE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 71 și articolul 300 alineatele (2) și (3),

având în vedere propunerea Comisiei[2],

având în vedere avizul Parlamentului European[3],

întrucât:

(1) Dezvoltarea interoperabilității feroviare, atât în cadrul Comunității, cât și între Comunitate și țările învecinate, este un element central al politicii în domeniul transporturilor, care vizează în principal instituirea unui echilibru mai bun între diferitele moduri de transport.

(2) Comunitatea Europeană dispune de competență exclusivă sau comună cu statele membre în domeniile reglementate de Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) din 9 mai 1980, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la Vilnius din 3 iunie 1999, denumită în continuare „COTIF”.

(3) Aderarea Comunității Europene la COTIF, în scopul exercitării competențelor sale, este permisă în temeiul articolului 38 din COTIF, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la Vilnius.

(4) În numele Comunității, Comisia a negociat cu părțile contractante la COTIF acordul de aderare a Comunității Europene la COTIF.

(5) Soluționarea unui număr de incompatibilități între prevederile anumitor apendice la COTIF și dreptul comunitar fiind încă în curs, Comunitatea Europeană trebuie să facă, cu ocazia aderării sale la COTIF, o declarație în temeiul articolului 42 din COTIF cu privire la neaplicarea apendicelor E, F și G din COTIF.

---

2 JO C [...], [...], p. [...].
3 JO C [...], [...], p. [...].

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

1. Acordul privind aderarea Comunității Europene la Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) din 9 mai 1980, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la Vilnius din 3 iunie 1999, se aprobă în numele Comunității, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții.

– cu ocazia aderării, Comunitatea să facă o declarație privind exercitarea competențelor sale,

– cu ocazia aderării, Comunitatea să facă o declarație privind neaplicarea apendicelor E, F și G din COTIF.

2. Textul acordului și al declarațiilor menționate la alineatul (1) sunt anexate la prezenta decizie.

Articolul 2

Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana împuternicită să semneze acordul, ca expresie a consimțământului Comunității de a se considera obligată prin acest acord, să facă declarațiile conexe și să depună instrumentul de aprobare în numele Comunității.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA 1

ACORD

DE ADERARE A COMUNITĂȚII EUROPENE LA CONVENȚIA PRIVIND TRANSPORTURILE INTERNAȚIONALE FEROVIARE (COTIF) DIN 9 MAI 1980, ASTFEL CUM A FOST MODIFICATĂ PRIN PROTOCOLUL DE LA VILNIUS DIN 3 IUNIE 1999

ORGANIZAȚIA INTERGUVERNAMENTALĂ PENTRU TRANSPORTURILE INTERNAȚIONALE FEROVIARE

ȘI

COMUNITATEA EUROPEANĂ,

având în vedere Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) din 9 mai 1980 astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la Vilnius din 3 iunie 1999, denumită în continuare „convenția”, în special articolul 38,

având în vedere responsabilitățile pe care Tratatul de instituire a Comunității Europene le conferă Comunității Europene în anumite domenii acoperite de convenție,

întrucât convenția instituie Organizația Interguvernamentală pentru Transporturile Internaționale Feroviare (OTIF) cu sediul la Berna;

întrucât obiectivul aderării Comunității Europene la convenție este de a sprijini OTIF în atingerea obiectivului său de promovare, îmbunătățire și facilitare a transportului internațional feroviar, atât din punct vedere tehnic, cât și juridic;

întrucât, în temeiul articolului 3 din convenție, obligațiile care decurg din convenție în materie de cooperare internațională nu prevalează, pentru statele membre care sunt totodată membre ale Comunităților Europene sau state-părți la Acordul privind Spațiul Economic European, asupra obligațiilor care le revin în calitate de membre ale Comunităților Europene sau de state-părți la Acordul privind Spațiul Economic European;

întrucât este necesară o clauză de deconectare pentru acele părți la convenție care țin de competența Comunității Europene, pentru a se indica faptul că statele membre ale Comunității Europene nu pot invoca și aplica direct între ele drepturile și obligațiile care derivă din convenție;

întrucât convenția se aplică pe deplin între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și celelalte părți contractante la convenție, pe de altă parte;

întrucât aderarea Comunității Europene la convenție necesită stabilirea în mod clar a normelor de aplicare a prevederilor convenției Comunității Europene și statelor membre ale acesteia;

întrucât condițiile de aderare a Comunității Europene la convenție trebuie să permită Comunității să își exercite, în cadrul acesteia, competențele pe care i-au fost conferite de statele sale membre,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1

Comunitatea Europeană aderă la convenție în condițiile enunțate în prezentul acord, în conformitate cu dispozițiile articolului 38 din convenție.

Articolul 2

Părțile contractante la convenție care sunt membre ale Comunității Europene vor aplica, în relațiile dintre ele, normele comunitare, în măsura în care există astfel de norme comunitare care guvernează domeniul în cauză și care sunt aplicabile cazului respectiv, fără a aduce atingere obiectului și scopului convenției și fără a aduce atingere aplicării depline a acesteia în relațiile cu alte părți contractante la convenție.

Articolul 3

Sub rezerva dispozițiilor prezentului acord, dispozițiile convenției trebuie interpretate ca incluzând Comunitatea Europeană, în cadrul competențelor sale, iar diferiții termeni folosiți pentru a desemna părțile contractante la convenție, precum și reprezentanții acestora, trebuie înțeleși în consecință.

Articolul 4

Comunitatea Europeană nu contribuie la bugetul OTIF și nu ia parte la deciziile privind acest buget.

Articolul 5

1. Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale de vot prevăzute la articolul 6, Comunitatea Europeană are dreptul de a fi reprezentată și de a lua parte la lucrările oricăror organe ale OTIF în care are dreptul de a fi reprezentat în calitate de parte contractantă oricare dintre statele sale membre și în care ar putea fi abordate chestiuni care sunt de competența acesteia. Comunitatea Europeană nu poate fi membru al Comitetului administrativ. Comunitatea poate fi invitată să participe la reuniunile acestui comitet atunci când comitetul dorește să o consulte în chestiuni de interes comun care sunt pe ordinea de zi.

2. Comunitatea va fi reprezentată de Comisia Europeană. Comisia Europeană poate mandata unul sau mai multe state membre ale Comunității să o reprezinte.

Articolul 6

1. În ceea ce privește deciziile privind aspecte care sunt de competența exclusivă a Comunității Europene, Comunitatea Europeană va exercita drepturile de vot ale statelor sale membre în temeiul Convenției.

2. În ceea ce privește deciziile privind aspecte care sunt de competența comună a Comunității Europene și a statelor sale membre, votează fie Comunitatea, fie statele sale membre.

3. Sub rezerva dispozițiilor de la articolul 26 alineatul (7) din Convenție, Comunitatea Europeană dispune de un număr de voturi egal cu cel al membrilor săi care sunt în același timp state membre ale OTIF. Când votează Comunitatea Europeană, nu votează statele sale membre.

4. Comunitatea Europeană informează, de la caz la caz, celelalte părți contractante la convenție cu privire la cazurile în care își va exercita dreptul de vot prevăzut la alineatele (1)-(3) de mai sus în privința diferitelor puncte de pe ordinea de zi a Adunării generale sau a altor organe deliberative. Această obligație se aplică și în cazul deciziilor luate prin corespondență. Această informație trebuie furnizată suficient de devreme secretarului general al OTIF pentru a permite circularea ei împreună cu documentele reuniunii sau pentru a permite luarea unei decizii prin corespondență.

Articolul 7

Domeniul de competență al Comunității este descris în termeni generali într-o declarație scrisă făcută de Comunitatea Europeană în momentul încheierii prezentului acord. Această declarație poate fi modificată, după cum este necesar, prin notificarea OTIF de către Comunitatea Europeană. Declarația nu înlocuiește și nu limitează în niciun fel aspectele care pot face obiectul notificărilor de competență comunitară transmise anterior luării deciziilor în cadrul OTIF, prin vot formal sau prin intermediul altei proceduri.

Articolul 8

Titlul V din convenție se aplică oricărui diferend care ar putea surveni între părțile contractante la prezentul acord de aderare cu privire la interpretarea, aplicarea sau punerea în aplicare a prezentului acord, inclusiv existența, validitatea sau rezilierea acestuia.

Articolul 9

Prezentul acord intră în vigoare în prima zi a primei luni care urmează semnării acordului de către părțile contractante. În acest caz nu se aplică articolul 34 alineatul (2) din convenție.

Articolul 10

Prezentul acord rămâne în vigoare pe o perioadă nedeterminată.

Dacă toate statele membre ale OTIF care sunt membre ale Comunității Europene denunță convenția, notificarea acestei denunțări, precum și denunțarea prezentului acord, sunt considerate a fi fost efectuate de Comunitatea Europeană în același moment în care ultimul stat membru al Comunității Europene care denunță convenția își notifică denunțarea în temeiul articolului 41 din convenție.

Articolul 11

Părțile contractante la convenție altele decât statele membre ale Comunității Europene, care aplică dispozițiile legislației comunitare pertinente ca urmare a acordurilor internaționale pe care le-au încheiat cu Comunitatea Europeană, pot, cu confirmarea depozitarului convenției, să depună declarații individuale cu privire la menținerea drepturilor și obligațiilor lor în temeiul acordurilor cu Comunitatea Europeană, COTIF și în conformitate cu reglementările conexe.

DREPT CARE, subsemnații plenipotențiari, după prezentarea deplinelor puteri care au fost recunoscute ca fiind în bună și cuvenită formă, semnează prezentul acord.

ÎNCHEIAT la…, la (ziua)… (luna) … (anul)…, în limba engleză, în două exemplare originale, dintre care unul se va păstra de OTIF, iar celălalt de Comunitatea Europeană. Traducerea și distribuirea acordului final revin instituțiilor respective ale părților contractante.

Pentru Organizația Interguvernamentală pentru Transporturile Internaționale Feroviare (OTIF)	Pentru Comunitatea Europeană

ANEXA 2

DECLARAȚIE A COMUNITĂȚII EUROEPENE PRIVIND EXERCITAREA COMPETENȚEI

În domeniul feroviar, Comunitatea Europeană exercită competență comună generală împreună cu statele sale membre în temeiul articolelor 70, 71, 80 alineatul (1) și 156 din tratatul CE.

Titlul V din tratatul CE instituie politica comună de transporturi a Comunității Europene, iar titlul XV prevede contribuția Comunității Europene la crearea și dezvoltarea rețelelor transeuropene în sectorul transporturilor.

Mai precis, articolul 71 din titlul V din tratatul CE prevede că Comunitatea Europeană poate adopta:

– norme comune aplicabile transporturilor internaționale efectuate din sau către teritoriul unui stat membru ori prin traversarea teritoriului unuia sau mai multor state membre;

– condițiile de admitere a transportatorilor nerezidenți pentru a efectua transporturi naționale într-un stat membru;

– măsurile care permit îmbunătățirea siguranței transporturilor;

– orice altă dispoziție utilă.

Cu privire la rețelele transeuropene, în conformitate cu articolul 155 din titlul XV din tratatul CE, mai exact, Comunitatea Europeană:

– stabilește un ansamblu de orientări care cuprinde obiectivele, prioritățile, precum și liniile directoare ale acțiunilor preconizate în domeniul rețelelor transeuropene; aceste orientări identifică proiecte de interes comun;

– pune în aplicare orice acțiune care se poate dovedi necesară pentru a asigura interoperabilitatea rețelelor, în special în domeniul armonizării standardelor tehnice;

– poate susține proiecte de interes comun susținute de statele membre și definite în cadrul orientărilor menționate la prima liniuță, în special sub formă de studii de fezabilitate, de garanții pentru împrumuturi sau de dobânzi reduse; de asemenea, Comunitatea poate contribui la finanțarea, în statele membre, a unor proiecte specifice în domeniul infrastructurii de transporturi prin intermediul Fondului de Coeziune.

În temeiul acestor două dispoziții, Comunitatea Europeană a adoptat un număr substanțial de instrumente juridice aplicabile transporturilor feroviare.

În temeiul dreptului comunitar, Comunității Europene i s-a conferit competență exclusivă în materie de transporturi feroviare, materie în care Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) din 9 mai 1980, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la Vilnius din 3 iunie 1999, denumită în continuare „convenția”, sau instrumentele juridice adoptate în temeiul acesteia afectează normele comunitare existente.

În chestiunile reglementate de convenție în care Comunitatea Europeană deține competență exclusivă, statele membre nu au nicio competență.

În cazul în care există norme comunitare, dar nu sunt afectate de convenție sau de instrumentele juridice adoptate în temeiul acesteia, Comunitatea Europeană și statele membre dețin competență partajată în chestiuni reglementate de convenție.

În apendice se prezintă lista instrumentelor comunitare pertinente la momentul încheierii prezentului acord. Sfera de competență a Comunității care decurge din aceste texte trebuie evaluată în raport cu dispozițiile specifice din fiecare text, în special în măsura în care aceste dispoziții instituie norme comune. Competența comunitară este o materie în permanentă dezvoltare. În cadrul instituit prin tratat, instituțiile competente pot adopta decizii de stabilire a întinderii sferei de competență a Comunității Europene. De aceea, Comunitatea Europeană își rezervă dreptul de a modifica prezenta declarație în consecință, fără ca aceasta să fie o condiție preliminară pentru exercitarea competențelor sale în chestiuni reglementate de convenție.

APENDICE LA ANEXA 2

INSTRUMENTE COMUNITARE AFERENTE CHESTIUNILOR TRATATE DE CONVENȚIE

Până la această dată, Comunitatea și-a exercitat competența, *inter alia*, prin intermediul următoarelor instrumente comunitare:

LEGISLAȚIE ECONOMICĂ / PRIVIND ACCESUL PE PIAȚĂ

- Regulamentul nr. 11 privind eliminarea discriminării în materie de tarife și condiții de transport, adoptat în aplicarea articolului 79 alineatul (3) din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene (JO L 532, 16.8.1960, p. 1121)

- Directiva 91/440/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind dezvoltarea căilor ferate comunitare (JO L 237, 24.8.1991, p. 25);

- Directiva 95/18/CE a Consiliului din 19 iunie 1995 privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare (JO L 143, 27.6.1995, p. 70).

- Directiva 2001/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 de modificare a Directivei 91/440/CEE a Consiliului privind dezvoltarea rețelei feroviare comunitare (JO L 75, 15.3.2001, p. 1);

- Directiva 2001/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind autorizarea întreprinderilor feroviare (JO L 75, 15.3.2001, p. 26);

- Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță (JO L 75, 15.3.2001, p.29).

- Directiva 2004/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 91/440/CEE a Consiliului privind dezvoltarea căilor ferate comunitare (JO L 164, 30.4.2004, p. 164-172);

- Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, 3.12.2007, p. 14);

- Directiva 2007/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 de modificare a Directivei 91/440/CEE a Consiliului privind dezvoltarea căilor ferate comunitare și a Directivei 2001/14/CE privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară și tarifarea utilizării infrastructurii feroviare (JO L 315, 3.12.2007, p. 44);

- LEGISLAȚIE ÎN DOMENIUL INTEROPERABILITĂȚII ȘI SIGURANȚEI

– Directiva 96/48/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză (JO L 235, 17.9.1996, p. 6);

– Directiva 2001/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 martie 2001 privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional (JO L 110, 20.4.2001, p. 1);

– Directiva 96/49/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind transportul feroviar de mărfuri periculoase (JO L 235, 17.9.1996, p. 25);

– Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței (JO L 164, 30.4.2004, p. 44);

– Directiva 2004/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 96/48/CE a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a Directivei 2001/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional (JO L 164, 30.4.2004, p. 114-163);

– Regulamentul (CE) nr. 881/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind înființarea unei Agenții Europene a Căilor Ferate (JO L 164, 30.4.2004, p. 1-43);

– Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar comunitar (JO L 315, 3.12.2007, p. 51);

– Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate (reformare) (JO L 191, 18.7.2008, p. 1)

– Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO L 260, 30.9.2008, p. 13);

– Directiva 2008/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 de modificare a Directivei 2004/49/CE privind siguranța căilor ferate comunitare (Directiva privind siguranța feroviară) (JO L 345, 23.12.2008, p. 62);

– Regulamentul (CE) nr. 1335/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 881/2004 privind înființarea unei Agenții Europene a Căilor Ferate (Regulamentul privind agenția) (JO L 354, 31.12.2008, p. 51);

OBLIGAȚII DE SERVICIU PUBLIC

– Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO L 315, 3.12.2007, p. 1).

ANEXA 3

DECLARAȚIA COMUNITĂȚII EUROPENE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 42 DIN COTIF

În așteptarea soluționării anumitor incompatibilități juridice dintre legislația comunitară și anumite norme ale COTIF, următoarele apendice la COTIF nu se vor aplica integral de Comunitatea Europeană:

1. Normele uniforme privind contractul de utilizare a infrastructurii în transporturile internaționale feroviare (CUI – apendicele E la convenție).

2. Normele uniforme privind validarea standardelor tehnice și adoptarea de specificații tehnice uniforme aplicabile materialului feroviar destinat traficului internațional (APTU – apendicele F la convenție).

3. Normele uniforme privind admiterea din punct de vedere tehnic a materialului feroviar utilizat în traficul internațional (ATMF – apendicele G la convenție).

DISPOZIȚII INTERNE ÎNTRE CONSILIU, STATELE MEMBRE ȘI COMISIE PENTRU PARTICIPAREA COMUNITĂȚII ȘI A STATELOR SALE MEMBRE LA REUNIUNILE DESFĂȘURATE ÎN CADRUL CONVENȚIEI PRIVIND TRANSPORTURILE INTERNAȚIONALE FEROVIARE DIN 1999

Ținând seama de necesitatea de reprezentare internațională unitară a Comunității Europene și a statelor sale membre în conformitate cu tratatul CE și jurisprudența Curții Europene de Justiție, inclusiv în faza de implementare a obligațiilor internaționale;

Consiliul, statele membre și Comisia convin asupra următoarelor dispoziții interne:

1. OBIECTUL ȘI SFERA DE APLICARE

1.1. Prezentul document stabilește dispozițiile interne dintre Consiliu, statele membre și Comisie în vederea pregătirii reuniunilor desfășurate în cadrul Convenției privind transporturile internaționale feroviare din 1999, denumită în continuare „convenția". Aceste dispoziții interne se vor aplica în cazul tuturor reuniunilor organizate de Organizația Interguvernamentală pentru Transporturile Internaționale Feroviare (OTIF) în cadrul aplicării convenției.

2. REPARTIZAREA SARCINILOR ÎN FUNCȚIE DE COMPETENȚĂ

2.1. În privința aspectelor legate de transportul feroviar care sunt de competența statelor membre, Președinția va convoca, din proprie inițiativă sau la solicitarea Comisiei sau a unui stat membru, reuniuni de coordonare ale delegațiilor statelor membre ale UE înainte, în cursul și după fiecare reuniune menționată la punctul 1, în scopul adoptării de poziții coordonate. Președinția va prezenta aceste poziții coordonate.

2.2. Comisia va prezenta, în numele Comunității, pozițiile Comunității în privința aspectelor care sunt de competență comunitară, în special referitoare la:

- articolul 71 din titlul V din tratatul CE
- articolul 155 din titlul XV din tratatul CE
- orice alte aspecte care sunt de competența exclusivă sau primară a Comunității în temeiul titlului V sau titlului XV din tratatul CE
- și în special instrumentele comunitare privind aspectele tratate de convenție și detaliate în apendicele la anexa 2 la acordul de aderare a Comunității Europene la convenție.

2.3. În cazurile în care competențele respective sunt indisolubil legate, Președinția și Comisia vor conveni care dintre ele va prezenta oricare din declarațiile care urmează a se face în numele Comunității și al statelor membre. Comisia va prezenta poziția comună atunci când competența în materie revine preponderent Comunității, iar Președinția va prezenta poziția comună atunci când competența în materie revine preponderent statelor membre.

3. ELABORAREA POZIȚIILOR ȘI PROCEDURA DE COORDONARE

3.1. Toate pozițiile Comunității și statelor sale membre în cadrul reuniunilor OTIF se coordonează în mod corespunzător.

În ceea ce privește chestiuni care sunt de competența lor, statele membre vor depune eforturi de a elabora poziții coordonate. Proiectele de declarații de poziție vor fi circulate în prealabil între statele membre.

Propunerile Comisiei de poziții ale Comunității și de poziții comune între Comunitate și statele sale membre se vor discuta în comitetele aferente înființate prin directivele comunitare din sectorul feroviar, respectiv,

– Comitetul pentru transportul mărfurilor periculoase pentru punctele vizate de apendicele RID la convenție; în cazul în care aceste puncte afectează interoperabilitatea feroviară sau abordarea comună în materie de siguranță elaborată în temeiul Directivei 2004/49/CE, poziția pe care o va adopta Comunitatea se elaborează în coordonare cu Comitetul pentru interoperabilitatea și siguranța feroviară.

– Comitetul pentru dezvoltarea căilor ferate comunitare pentru punctele vizate de apendicele CIV, CIM, CUV, CUI la convenție și pentru alte sisteme juridice uniforme elaborate de OTIF;

– Comitetul pentru interoperabilitatea și siguranța feroviară pentru punctele vizate de apendicele APTU și ATMF la convenție;

În cadrul reuniunilor de coordonare la fața locului, Comisia și statele membre vor face tot posibilul pentru a conveni asupra unei poziții concertate.

3.2. În ceea ce privește lucrările privind transportul mărfurilor periculoase, în comitetul de experți RID, Comunitatea Europeană va fi reprezentată de Comisia Europeană, asistată, din rațiuni de expertiză tehnică, de experți din statele membre și/sau ai Agenției Europene a Căilor Ferate sau, după caz, va mandata statele membre să o reprezinte.

3.3. Comisia va notifica comitetul pertinent cu privire la punctele aflate pe ordinea de zi a fiecărei reuniuni OTIF care necesită reprezentare în numele Comunității sau în numele Comunității și al statelor membre.

3.4. În cazul în care unele puncte de pe ordinea de zi se supun la vot, Comisia își exprimă punctul de vedere dacă trebuie să voteze Comunitatea sau statele sale membre în mod individual.

3.5. Exercitarea responsabilităților și aplicarea dispozițiilor în ceea ce privește reprezentarea și drepturile de vot cu privire la fiecare din punctele aflate pe ordinea de zi care sunt de competența exclusivă a Comunității se decid în cadrul reuniunilor de coordonare organizate de comitetele menționate la secțiunea 3.1.

3.6. Dacă este necesar, pot avea loc reuniuni de coordonare la locul reuniunii.

4. LUĂRILE DE CUVÂNT

4.1. În cazurile în care Președinția nu este reprezentată la reuniunile menționate în secțiunea 1, poziția Comunității și a statelor sale membre adoptată în cadrul procesului de coordonare cu privire la aspecte vizate la secțiunea 2.1 și, după caz, la secțiunea 2.3, se prezintă de către delegația primului stat membru reprezentat care urmează pe lista de rotație pentru Președinția Consiliului UE.

5. DREPTURILE DE VOT

5.1. Comisia exercită, în numele Comunității Europene, drepturile de vot ale Comunității pe baza pozițiilor Comunității sau a pozițiilor comune convenite în cadrul procesului de coordonare cu privire la aspectele menționate în secțiunea 2.2 și, după caz, în secțiunea 2.3.

În cazurile în care Comunitatea nu este reprezentată de Comisie, se poate conveni ca Președinția să exercite drepturile de vot ale Comunității asupra chestiunilor respective, pe baza pozițiilor comune.

5.2. Statele membre își vor exercita drepturile de vot numai în ceea ce privește aspectele menționate în secțiunea 2.1 și, după caz, în secțiunea 2.3, pe baza pozițiilor coordonate sau comune convenite în cursul procesului de coordonare.

6. LUĂRILE DE CUVÂNT ÎN CAZURILE DE DEZACORD

6.1. În cazurile în care nu se ajunge la un acord cu privire la chestiunile discutate în oricare din cele trei comitete menționate anterior în secțiunea 3.1, chestiunile respective vor fi deferite, fără întârzieri nejustificate, Comitetului

Reprezentanților Permanenți. În cazurile în care Comisia și statele membre nu ajung la un acord cu privire la chestiunile respective, statele membre și Comisia se vor abține de la luarea oricărei poziții sau de la exprimarea votului într-un mod care ar afecta negativ acquis-ul comunitar.

6.2. Deciziile menționate în secțiunea 6.1 nu afectează competența respectivă a Comunității și a statelor sale membre.